

Arrest

nr. 350 687 van 22 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Ahmed SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2026 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 april 2026 met referentenummer REGULX.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2026.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 29 juni 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud, van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 2 juli 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud, van voormelde wet.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, kwam in België toe op 18 november 2022 en diende op 21 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 10 maart 2026 besliste de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Afghaanse origine en bent u geboren op 13 mei 2002 in Ashpan, in het Shirzad district, in de provincie Nangarhar. U bent een soennitisch moslim en Pashtoun. U heeft drie broers. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen maar bent verloofd. Ongeveer 11 maanden na uw geboorte verhuisde u met uw gezin naar Jalalabad-stad waar u eerst uw lagere school en daarna uw middelbare onderwijs tot de twaalfde graad vervulde. Na uw schooluren volgde u trainingen als worstelaar, waarbij u deelnam aan competitiewedstrijden. Na uw middelbare studies registreerde u zich in Kabul om een basisopleiding als soldaat bij het Afghaanse nationale leger te volgen. Door personeelstekort kon u na uw registratie niet onmiddellijk aan voornoemde opleiding beginnen, maar moest u eerst een wachttijd van iets minder dan drie maanden in het rekruteringscentrum doorlopen.

Na deze wachttijd volgde u van 15 november 2020 een basisopleiding tot soldaat die twee maanden en tien dagen duurde. Na een verlofperiode van ongeveer één week - waarbij u in uw opleidingscentrum te Kabul verbleef werd u de mogelijkheid geboden om in hetzelfde centrum een opleiding tot 'bridmal' (cfr. onderofficier/junior noncommissioned officer) te volgen. Ongeveer één week na de start van uw vervolgopleiding tot bridmal brak u echter aan uw arm. U werd naar een ziekenhuis in Kabul gebracht waar u een operatie onderging en u ongeveer drie maanden moest revalideren. Na uw revalidatie keerde u naar het voornoemde opleidingscentrum in Kabul terug om er nog ongeveer twee weken van uw bridmal-training te volgen. Eén dag voor de machtsovername werd er aan u en de andere rekruten in het opleidingscentrum door uw oversten gemeld dat het beter voor jullie zou zijn om uit het centrum te vertrekken, omdat de taliban op het punt stonden ook de controle in Kabul over te nemen.

U verliet Afghanistan op 15 augustus 2021. U vertrok van Afghanistan naar Iran waar u ongeveer één jaar woonde, waarna u vervolgens naar Turkije doorreisde waar u één maand verbleef. Van daar ging u naar Bulgarije waar u opgepakt werd en teruggestuurd werd. Vervolgens reisde u van Servië via Griekenland, Macedonië, een aantal andere Europese landen, Oostenrijk en Frankrijk naar België waar u op 18 november 2022 aankwam. U diende hier in België op 21 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ongeveer twee jaar na uw vertrek zouden de taliban voor het eerst in de zomer 2023 - in een tijdsperiode van één of twee maanden vier keer bij uw ouderlijk huis zijn langsgekomen. Tijdens deze huisbezoeken zouden de taliban bij uw familieleden naar u en uw broer [K.] geïnformeerd hebben. De taliban lieten weten dat, indien zij u en uw broer [K.] zouden vinden, ze jullie om het leven zouden brengen. Ze drongen er bij uw familieleden op aan om jullie aan hen uit te leveren. Tijdens het vierde en laatste huisbezoek in de zomer van 2023 namen de taliban uw negenjarige broer [I.] mee, waarbij ze hem gedurende één of twee uur vasthielden en sloegen. Na bemiddeling door de dorpsoudsten zou [I.] opnieuw vrijgelaten zijn. Daarnaast zouden de taliban uw vader zo'n twee keer op straat lastiggevallen hebben, en zouden ze hem éénmalig - toen hij in een supermarkt was - opgepakt hebben.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Uw Afghaanse taskara (kopie), uw badge als soldaat (kopie), foto's van uzelf tijdens uw basisopleiding (kopieën), de eerste pagina van uw Afghaans paspoort (kopie), de eerste pagina van het Amerikaans paspoort van uw broer [K.] (kopie), appreciatiedocumenten van uw broer [K.] als tolk in Afghanistan (kopieën), foto's van uw broer [K.] in de Verenigde Staten (kopieën), een foto van de verwondingen van uw jongere broer [I.] na het laatste huisbezoek van de taliban (kopie) en de eerste pagina van het Afghaanse paspoort van uw verloofde [S.] en haar Afghaanse identiteitskaart (kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest door de taliban gedood te worden omdat u gedurende twee maanden en tien dagen in Afghanistan een basisopleiding als soldaat volgde. Voorts vreest u door de taliban vervolgd te worden omdat uw broer [K.] tussen 2000 tot 2010 in Afghanistan als tolk voor Amerikaanse en Canadese troepen werkte (Notities van het Persoonlijk Onderhoud, CGVS p.16). U kan het CGVS hier niet van overtuigen omwille van de volgende redenen:

1. Vooreerst is uw gedrag onverenigbaar met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Het kan niet overtuigen dat u door verschillende Europese landen waaronder Bulgarije, Griekenland en Frankrijk reisde zonder er een aanvraag om internationale bescherming in te dienen vooraleer u naar België doorreisde (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 28 november 2022, punt 33 en CGVS p.7-8).

Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid. Daarnaast zou u sinds uw asielverzoek in België - tegen de procedureregels in - naar Nederland gegaan zijn (CGVS p.5).

Bovendien blijkt uit uw dossier dat u in Oostenrijk al een verzoek tot internationale bescherming had ingediend voordat u in België een asielverzoek deed (EURODAC-HIT AT129441675-11533197, zie informatie in uw administratief dossier). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweert u echter dat u in Oostenrijk geen asielverzoek indiende en dat in Oostenrijk enkel uw vingerafdrukken afgenomen werden (CGVS, p.8), wat niet overeenkomt met de informatie uit uw dossier. Dat u uw eerder asielverzoek in een ander land poogt te verbergen voor de Belgische asielinstanties en ook het resultaat van de door u opgestarte procedure om internationale bescherming te krijgen in Oostenrijk niet afwachtte is logischerwijs niet ernstig. Dit houdt dan ook een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw algehele geloofwaardigheid.

2. Uw verklaring dat u door de taliban gedood zal worden omdat u in Afghanistan gedurende amper twee maanden en tien dagen een basisopleiding als soldaat volgde, kan u niet aannemelijk maken.

2.1. Dat u vooreerst tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt over welke professionele activiteiten u voor de voormalige Afghaanse overheid uitoefende, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Zo stelt u in een eerste versie bij de DVZ dat u in Afghanistan als militair voor de voormalige overheid werkte (DVZ, Vragenlijst CGVS, 28 november 2024, punt 5 en DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 28 november 2022, punt 12), wat u aanvankelijk ook bij het CGVS herhaalt. Echter wanneer het GVS hier dieper op doorvraagt, blijkt dat u louter een basisopleiding volgde. U moet effectief toegeven dat u in realiteit in Afghanistan nooit enige job als militair hebt uitgeoefend (CGVS p.14).

Bovendien, hoewel u initieel laat uitschijnen dat u gedurende zo'n tien maanden - vanaf 15 november 2020 tot de machtsovername op 15 augustus 2021 - bij het Afghaanse leger opleidingen heeft gevolgd, blijkt uit uw persoonlijk onderhoud dat u slechts gedurende amper twee maanden en tien dagen een basisopleiding als rekrut zou gevolgd hebben. Hoewel u nog tracht te argumenteren dat u na uw basisopleiding in uw trainingscentrum te Kabul ook een vervolgopleiding tot bridmal (onderofficier of non-commissioned officer) volgde, geraakt u opmerkelijk genoeg niet verder dan dat u deze vervolgopleiding tot onderofficier/bridmal reeds na één week stopzette omdat u uw arm brak. Meer nog, uit uw loutere verklaring dat u ooit uw arm brak en hiervoor geopereerd moest worden kan niet per definitie opgemaakt worden dat u ooit de voornoemde bridmal-opleiding daadwerkelijk aanvatte noch vervulde. Zeker gezien u tegelijkertijd verklaart dat u in Afghanistan als hobby deelnam aan competitieve worstelwedstrijden, wat eveneens tot armblessures kan leiden. Dat u de Belgische asielinstanties van meet af aan probeert te misleiden door te laten uitschijnen dat u als militair voor de vorige Afghaanse overheid werkte en daarnaast de indruk wil wekken dat uw opleiding langer duurde dan deze in werkelijkheid was, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Meer nog - hoewel u een zekere achtergrondkennis heeft over de basisopleiding die militaire rekruten in Kabul volgden en u hierover enkele foto's neerlegt (CGVS p.20-21 en document 4) biedt het geen logica dat u - om te bewijzen dat u een basisopleiding als soldaat bij het Afghaanse leger volgde - een kopie van uw toegangsbadge indient waarop vermeld staat dat u de officiersrang van tweede luitenant zou hebben (cfr 2LT, zie document 3). Voorts, hoewel u deze badge indient om uw opleiding tot soldaat aan te tonen, verklaart u tegenstrijdig hieraan dat u voornoemde badge zelf nooit tijdens uw opleiding gebruikte. U stelt zelfs dat rekruten in opleiding - zoals u - nooit een dergelijke legerbadge gebruikten, maar dat deze badges enkel gebruikt werden als toegangs- en identificatiebadges door militairen die effectief een job uitoefenden (CGVS p.19-20). Dat u dit zo verklaart gezien uw eerdere verklaring dat u nooit effectief als militair heeft gewerkt roept vragen op (CGVS p.14).

Bovendien ondermijnt het feit dat op de badge die u neerlegt de rang van 2LT, dvahom baridman of tweede luitenant vermeld staat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder. Zeker omdat de rang die op de kaart staat 2LT, "dvahom baridman" of tweede luitenant een hogere rang met name een officiersrang is (CGVS p. 19 en document 2); Dit terwijl u tegenstrijdig hieraan stelt dat u als rekrut nooit enige rang bekleedde maar enkel een soldaat was. Meer nog, u zou nooit een contract als militair ontvangen hebben omdat u uw opleiding niet beëindigde (CGVS p.31). Er dient daarnaast benadrukt te worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u nooit enige officiersopleiding tot tweede luitenant (cfr. 2LT, dvahom baridman) zou gevolgd hebben. Meer nog, zoals eerder geargumenterd maakt u evenmin aannemelijk dat u een opleiding tot onderofficier (cfr. bridmal/sergeant) vervulde (zie supra). Dit alles doet ernstige twijfels rijzen bij de herkomst van de neergelegde documenten, alsook aangaande uw eigen verklaringen ter zake.

2.2. Er dient - naast bovenstaande elementen - benadrukt te worden dat loutere studies aan het opleidingscentrum te Kabul op zich niet voldoende zijn om in uw hoofd een vrees voor vervolging vast te stellen ten aanzien van de taliban.

- U bent immers louter als rekrut zonder rang naar een trainingsacademie geweest, waarbij u meermaals benadrukt dat u na uw opleiding nooit als militair heeft gewerkt en evenmin ooit als militair een contract

kreeg. U werd verder ook nooit op missies uitgestuurd (CGVS p.13-14 en p.31). Voorts verklaart u dat u uw opleidingscentrum in Kabul - buiten tijdens uw verblijf in een ziekenhuis in Kabul toen u uw arm brak - nooit verliet (CGVS p.19), zelfs niet om op verlof naar huis te gaan (CGVS, p.13-14). U geeft verder ook toe dat u tijdens uw opleiding ook nooit enige talib zag (CGVS p.14-15). U heeft aldus nooit daden of acties tegen de taliban gesteld waardoor u gekend zou zijn en/of als negatief gepercipieerd zou kunnen worden. Er dient te worden benadrukt dat uw studies op zich niet volstaan om u de vluchtelingenstatus toe te kennen. Het lijkt weinig waarschijnlijk dat de taliban hun energie en middelen zouden steken in het viseren van een rekrut - zonder rang - in opleiding die nooit een job als militair uitoefende. Dit wordt bovendien bevestigd door uw eigen verklaringen:

- Uit niets in uw verklaringen blijkt verder dat de taliban u als rekrut vanwege uw twee maand durende basisopleiding vervolgen of persoonlijk naar het leven staan. U benadrukt immers vooreerst duidelijk dat u zelf in Afghanistan nooit enige persoonlijke incidenten met de taliban heeft meegemaakt (CGVS p.32-33). U zou tijdens uw opleiding nooit enige problemen met de taliban ondervonden hebben en meer nog, hen zelfs nooit gezien hebben. U bevestigt verder dat u evenmin enige problemen met de taliban bij u thuis - in Ashpan of Jalalabad-stad - meemaakte (CGVS p.32-33), dit ondanks de vele aanslagen die de taliban tegen overheidspersoneel pleegden. Bovendien - hoewel uw broer [K.] er vanwege zijn jobprofiel als tolk voor buitenlandse troepen in slaagde om na de machtsovername met een Amerikaanse evacuatievlucht vanuit Kabul te vertrekken - moet u toegeven dat u ondanks uw vermelde opleiding in tegenstelling tot uw broer [K.] bij de machtsovername niet uit Afghanistan geëvacueerd werd. Dit toont evenmin aan dat u over een dermate risicoprofiel zou beschikken waardoor u in het oog van de taliban loopt en zij u zouden om het leven willen brengen.

- Dat de taliban bovendien pas plots twee jaar na uw vertrek te weten kwamen dat u voordien een opleiding volgde en u hierom pas in de zomer van 2023 zouden zijn beginnen zoeken bij uw familieleden is niet geloofwaardig. Dat u nimmer problemen zou gekend hebben voor uw vertrek, maar dan wel plots na uw vertrek, mag eens te meer verbazen gezien uw verklaringen dat iedereen in uw omgeving op de hoogte was van het feit dat u de opleiding volgde én dat de taliban toen al aanwezig waren in uw regio (CGVS, p.28 en p.15). Er kan dan ook in alle redelijkheid verondersteld worden dat de taliban ook al eerder weet zou gehad hebben van het feit dat u een opleiding volgde en u dan ook al eerder, voor uw vertrek, omwille hiervan problemen zou hebben gekend, wat nooit het geval was.

3. Voorts kan u niet aannemelijk maken dat u door de taliban vervolgd zal worden omdat uw broer [K.], van rond 2000 tot 2010, als tolk voor Amerikaanse en Canadese troepen in Afghanistan heeft gewerkt (CGVS p.16 en p.23-25).

Er dient vermeld te worden dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid en de ANSF behoorden zelf te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U kan echter niet aannemelijk maken dat u persoonlijk vervolgd wordt door de taliban vanwege het jobprofiel van uw broer [K.] als tolk:

3.1. U kan niet aannemelijk maken dat uw voornoemde broer [K.] zelf door de taliban vervolgd werd.

- Vooreerst verklaart u duidelijk dat uw broer [K.] zelf nooit enige persoonlijke incidenten met de taliban meemaakte in Afghanistan. Meer nog, hoewel voornoemde broer ongeveer tien jaar in Afghanistan voor Amerikaanse en Canadese troepen als tolk werkte en zich vervolgens rond 2009 of 2010 in de Verenigde Staten vestigde (Documenten 4 tem 7; CGVS p.10), blijkt dat [K.] er geen problemen mee had om rond april of mei 2021 - zo een drie of vier maanden voor de machtsovername - naar Afghanistan terug te keren en er in het huwelijk te treden (CGVS p.10-11 en p.18). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw broer [K.] bij zijn terugkeer in Afghanistan in 2021 enige incidenten met de taliban meemaakte, wat opnieuw afbreuk doet aan uw eigen vrees voor vervolging.

3.2. Naast het feit dat uit niets blijkt dat de taliban uw broer [K.] vanwege zijn beroepsprofiel als tolk vervolgen, blijkt uit uw verklaringen evenmin dat de taliban u als zijn familielid hierdoor zouden vervolgen. Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon/personen met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon/personen en zijn/hun familie. Het loutere feit dat u een familielid bent van vroegere leden van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zelf te maken heeft met daden van vervolging (zie supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Uit niets van uw verklaringen blijkt dat dit wat u betreft het geval is.

- U verklaart nadrukkelijk dat u zelf in Afghanistan nooit persoonlijk door de taliban bedreigd werd omwille van het beroepsprofiel van uw broer [K.] als tolk voor Amerikaanse en Canadese troepen (CGVS p.37). Meer nog, volgens uw verklaringen verhuisde uw broer [K.] al rond 2009 of 2010 definitief naar de Verenigde Staten waar hij zich vestigde. Uit niets blijkt dat u zelf - in de elf jaar tussen zijn vertrek en uw eigen vertrek uit Afghanistan - namelijk tussen 2010 en 2021 - enige persoonlijke incidenten met de taliban meemaakte omwille van hem.

- Bovendien, hoewel [K.] na zijn vertrek - rond 2019 - de nodige administratieve documenten regelde zodat u en uw gezin zich legaal in de Verenigde Staten konden vestigen kozen uw ouders, toen ze de kans kregen om naar Amerika te verhuizen, ervoor om hier niet mee door te gaan en in Afghanistan te blijven (CGVS p.22-23).

4. Tenslotte kan er geen geloof gehecht worden aan de incidenten die uw familieleden in Afghanistan na uw vertrek met de taliban meemaakten. Volgens uw verklaringen zouden de taliban zo'n vier keer na uw vertrek, in de zomer van 2023 bij uw ouderlijk huis in Jalalabad zijn langs geweest, dit in een tijdspanne van één of twee opeenvolgende maanden. Tijdens deze huisbezoeken zouden de taliban drie keer bij uw vader en uw gezin naar u en uw broer [K.] geïnformeerd hebben. De taliban zouden bij uw familieleden ermee gedreigd hebben jullie te vermoorden indien ze jullie zouden terugvinden. Ze zouden geëist hebben dat uw familieleden u en [K.] aan hen moesten uitleveren. Daarnaast zouden de taliban tijdens het laatste en vierde huisbezoek aan uw ouderlijk huis uw negenjarige broer [I.] meegenomen en hem gedurende één of twee uur hebben vastgehouden en geslagen. Uw broer [I.] zou vervolgens door bemiddeling van dorpsbewoners terug zijn vrijgelaten (CGVS p.33-34). Uw verklaringen hierover overtuigen echter niet. Het is niet aannemelijk dat de taliban respectievelijk twee jaar na uw vertrek en dertien jaar na het vertrek van uw broer [K.] zouden gewacht hebben om u en uw broer [K.] pas voor het eerst in de zomer van 2023 te bedreigen (CGVS p.33-34), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig ondermijnt.

- Daarnaast zijn de verklaringen die u bij het CGVS over de vervolgingsfeiten die uw familieleden meemaakten aflegt tegenstrijdig met de verklaringen die u hierover bij DVZ aflegde.

Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af wat er met uw familieleden gebeurde na voornoemde incidenten. Zo verklaart u enerzijds aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS dat uw ouders en uw twee jongere broers op het moment van het persoonlijk onderhoud nog steeds in Jalalabad in uw ouderlijk huis wonen waarbij u wekelijks of maandelijks met hen in contact staat (CGVS p.9), terwijl u op het einde van uw onderhoud opeens beweert dat uw familieleden na de huisbezoeken van de taliban in 2023 gevlucht zijn, waarbij u niet zou weten waar ze zich op dit moment bevinden (CGVS p.34). Dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig.

Daarnaast is het merkwaardig dat u bij DVZ in een eerste versie aanhaalt dat uw vader drie keer door de taliban meegenomen werd (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 29 augustus 2024, punt 5), wat u echter nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud vermeldt wanneer naar de vervolgingsfeiten gepeild wordt die uw familieleden met de taliban meemaakten. U verklaart immers tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel dat uw broer [I.] meegenomen werd. Wanneer de protection officer u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en het CGVS wijst, verandert u plotseling vreemd genoeg uw uitleg. U beweert opeens dat uw vader - naast de drie vermelde huisbezoeken - zelf persoonlijk nog twee keer door de taliban lastig gevallen werd toen hij van de moskee naar huis ging en daarnaast zelf ook één keer door de taliban opgepakt werd toen hij zich in een supermarkt bevond (CGVS p.35). Dat uw vader in tegenstelling tot uw verklaringen bij DVZ niet drie keer maar volgens uw verklaringen bij het CGVS slechts één keer door de taliban gearresteerd werd is niet geloofwaardig.

Ook uw verklaringen over uw negenjarige broer [I.] kunnen niet overtuigen. Zo stelt u bij DVZ dat uw negenjarige broer [I.] in 2024 nog steeds door de taliban opgesloten zat, terwijl u bij het CGVS tegenstrijdig hieraan vertelt dat uw negenjarig broer [I.] in de late zomer van 2023 na het laatste huisbezoek reeds na 1 of 2 uur vrijgelaten werd, wat een opmerkelijk verschil is. Uit niets in uw verklaringen blijkt dat dit om twee verschillende incidenten gaat, gezien het in beide versies duidelijk gaat om het éénmalige incident waarbij uw broer door de taliban opgepakt en geslagen werd.

Ook de foto die u ter staving van de arrestatie van uw negenjarige broer [I.] en de slagen die hij tijdens zijn arrestatie door de taliban tijdens het laatste huisbezoek ontving indient (CGVS p. 25-26 en p.33-35 en document 8) blijkt dubieus. Gezien de lichaamsbouw, spieren en baardgroei van de persoon op de ingediende foto, kan niet geconcludeerd worden dat dit een foto is van een negenjarig kind betreft, maar in realiteit een foto van een zekere jongvolwassene betreft, wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien kan uit de loutere foto van een ontblote rug waarop verwondingen te zien zijn evenmin opgemaakt worden dit uw eigen negenjarige broer [I.] betreft en dat de verwondingen zouden zijn aangebracht door de taliban. Voorts kan zulke foto niet staven in welke omstandigheden deze onbekende persoon dergelijke verwondingen opliep. Ten slotte moet opgemerkt worden dat het laatste en vierde huisbezoek van de taliban aan uw familieleden waarbij de taliban zowel u als [K.] bedreigden - plaatsvond in de late zomer van 2023. Dat de taliban uw familieleden sindsdien met rust laten toont evenmin aan dat u, uw broer [K.] of uw gezin in Afghanistan door de taliban gevisieerd worden.

5. De andere niet eerder besproken documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. De ingediende identiteitsdocumenten zoals uw Afgaanse taskara en de eerste pagina van uw Afgaans paspoort (documenten 1 en 2) geven een indicatie

van uw identiteit en uw nationaliteit, net zoals de eerste pagina van het Afghaanse paspoort van uw verloofde (document Amerikaanse paspoort van uw broer [K.] (document 5) deze van hen weergeeft, wat hier niet per definitie in vraag wordt gesteld. De documenten inzake uw eigen beroepsprofiel hebben slechts bewijswaarde hebben in zoverre deze gepaard gaan met een coherent en doorleefd vluchtrelaas, wat hier niet het geval is.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt verder dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev)

manitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van

deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of

een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) , de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict

in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden

geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de

Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Er is bovendien vastgesteld dat u tot minstens tot uw 19 jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (zie DVZ Inschrijving) waaruit kan worden afgeleid dat u volledig in Afghanistan gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. U geeft aan dat u in Ashpan dorp geboren bent waarna u toen u ongeveer één jaar oud was met uw gezin naar Jalalabad verhuisde. In Jalalabad zou u onderwijs tot de twaalfde graad gevolgd hebben en na uw schooluren aan worstelwedstrijden deelgenomen hebben. U was als Afghaans burger gedurende jaren in uw lokale gemeenschap actief. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan volledig gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Daarom kan niet worden aangenomen dat u - na uw verblijf in België - totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Zo heeft u nog steeds regelmatig maandelijks contact met uw familieleden in Afghanistan tussen de één keer per week en de één keer per maand (CGVS p.11) zoals uw ouders en uw broers die in Jalalabad wonen (CGVS p.9). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, en u daarnaast zich hier in België soms bezig houdt met lopen en sporten (CGSV p.3) toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse

waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. ”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een eerste middel werpt verzoeker op: *“Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b en c van de vreemdelingenwet”*.

Verzoeker verwijst naar de definitie van een vluchteling vervat in artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag en past de constitutieve elementen ervan toe op zijn situatie. Zo stelt hij dat hij zich in België bevindt en dat hij alhier in november 2022 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Voor wat betreft de gegronde vrees voor vervolging stelt hij dat deze zowel uit een objectief als een subjectief element bestaat en dat hij ter staving van zijn subjectieve vrees wens te verwijzen naar zijn verklaringen afgelegd *“bij de DVZ-vragenlijst van het CGVS”*. Hij besluit dat hij geen bescherming kan krijgen van de lokale autoriteiten omdat ze zelf de vervolgers zijn.

In een tweede middel werpt verzoeker op *“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van gelijkheidsbeginsel juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

Verzoeker is ervan overtuigd dat verweerder zijn verzoek om internationale bescherming ten onrechte heeft afgewezen. Hij betoogt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met volgende elementen: zijn tewerkstelling voor de Afghaanse overheid, het feit dat hij sinds jaren niet meer in Afghanistan woont, dat hij na de machtsovername Afghanistan heeft verlaten, dat zijn broer als tolk voor de Amerikanen heeft gewerkt en daarna naar de Verenigde Staten is gevlucht. Vervolgens probeert hij de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker wijst naar een arrest van de Raad van 8 juni 2023 met nr. 290 024 evenals naar uitspraken van *“de woordvoerder van Taliban Zabiullah Mojahid”* over Afghansen die naar het Westen gaan. Verzoeker voert aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn lang verblijf in Europa en zijn verwestering. Hij wijst op een VRT-nieuwsbericht over het rapport *“UNAMA, No safe haven: Human rights risks faced by persons involuntarily returned to Afghanistan”* van juli 2025 waaruit volgens hem blijkt dat de taliban Afghaanse burgers die zijn uitgezet vanuit Pakistan en Iran heeft mishandeld, gearresteerd en bedreigd vanwege hun identiteit of persoonlijk verleden. Vervolgens wijst hij op een nieuwsbericht van *“NU”* en *“bing”* en betoogt hij dat Afghanistan in oorlog is met Pakistan, dat de laatste maanden meerdere plaatsen in Afghanistan zijn gebombardeerd door Pakistan, dat in maart 2026 op één dag meer dan 400 mensen werden gedood ten gevolge van een luchtbombardement van Pakistan en dat dit element niet werd onderzocht door verweerder.

In wat kan worden beschouwd als een derde middel werpt verzoeker op: *“Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet”*.

Voor wat betreft de toepassing van artikel 48/4, §2, b), oud, van de Vreemdelingenwet verwijst hij naar §39 van het arrest Elgafaji over de ‘sliding scale’ en stelt dat hij zijn persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt

2.2. Aanvullende nota

2.2.1. Verweerder maakt op 29 juni 2026 een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 4 november 2022;

- EUAA "Afghanistan: Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van februari 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van november 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van januari 2026;
- EUAA "COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 27 maart 2026.

2.2.2. Verzoeker maakt op 2 juli 2026 een aanvullende nota over waarbij hij blijkens de inventaris de volgende stukken overmaakt:

- Bewijs van tewerkstelling;
- bewijs van werk van voormalige regime;
- bewijs van zijn sportieve carrière.

Hij voegt hieraan toe dat hij met deze stukken wenst aan te tonen dat hij bij de gewapende macht van het voormalige Afgaanse regime heeft gewerkt, dat hij is verwesterd en dat hij een professionele sportbeoefenaar is. Hij stelt dat hij zijn sport in Afghanistan niet kan voortzetten.

Verder wijst hij op twee arresten van de Raad, respectievelijk van 26 november 2025 met nr. 336 596 en van 28 november 2025 met nr. 336 899, waarin kan worden gelezen "*hoe in de provincie van verzoeker en hoe in de Pashtou gebieden mensen te weten komen wie teruggekeerd is*". Hij stelt dat op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd en dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij, bij terugkeer naar zijn dorp de aandacht zal trekken van de lokale bevolking en de talibanleiders.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het administratief dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban omwille van het feit dat hij bij de machtsovername door de taliban een basisopleiding als soldaat volgde. Daarnaast vreest hij de taliban omwille het werk van zijn broer als tolk voor de Amerikaanse en Canadese troepen tussen 2000 en 2010. Zijn broer verblijft momenteel in de Verenigde Staten en heeft de Amerikaanse nationaliteit.

De Raad stelt vast dat waar verweerder in eerste instantie aangeeft dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn militaire opleiding wordt ondermijnd door tegenstrijdige en vage verklaringen, hij in tweede instantie toch overgaat tot een beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging uitgaande van de hypothese dat verzoeker een basisopleiding als soldaat volgde. Hij benadrukt hierbij dat loutere studies aan het opleidingscentrum in Kabul op zich niet voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging door de taliban in hoofde van verzoeker aan te nemen. Hierbij wijst verweerder erop dat verzoeker nooit als militair heeft gewerkt, nooit een contract kreeg, nooit op missie ging, nooit het opleidingscentrum verliet - los van een verblijf in het ziekenhuis - en nooit een talib zag. Verweerder besluit dat verzoeker nooit daden of acties tegen de taliban heeft gesteld waardoor hij zou zijn gekend of negatief zou worden gepercipieerd. Volgens

verweerder “lijkt [het] weinig waarschijnlijk dat de taliban hun energie en middelen zouden steken in het viseren van een rekrut -zonder rang – in opleiding die nooit een job als militair uitoefende”.

De Raad stelt vast dat het oordeel van verweerder dat het weinig waarschijnlijk lijkt dat de taliban hun energie en middelen zouden steken in het viseren van iemand met verzoekers profiel niet is gebaseerd op objectieve landeninformatie. De risicobeoordeling die kan worden gelezen in de bestreden beslissing gebeurt op geen enkel moment met verwijzing naar landeninformatie waaruit kan blijken dat iemand met verzoekers profiel niet het risico loopt te worden geviséerd door de taliban.

De Raad stelt op zijn beurt vast dat uit de actuele objectieve landeninformatie die door verweerder wordt opgelijst in zijn aanvullende nota, waaronder de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 blijkt dat medewerkers van het ANSF, met inbegrip van leden van het Afghaanse nationale leger (hierna: het ANA) worden omschreven als een risicoprofiel.

Voor de machtsovername waren personen die tot deze categorie behoorden een prioritair doelwit voor de taliban ook als ze geen dienst hadden. Aanvallen tegen regeringstroepen op legerbases, politiekantoren en controleposten, moorden en executies, ontvoeringen en folteringen van gevangengenomen ANSF-leden zijn gerapporteerd en uitdrukkelijk gelegitimeerd door de gedragscode van de taliban. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had en riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen, maar werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen (EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 56-57). De uitdagende informatieomgeving bemoeilijkt het onderzoek naar deze kwestie, aangezien de de facto autoriteiten naar verluidt verslaggeving over moorden verhinderen door de media, slachtoffers en familieleden af te schrikken (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, januari 2026, p. 95).

Hoewel wordt aangenomen dat het merendeel van de mensenrechtenschendingen van personen die onder voormeld profiel vallen in de maanden na de machtsovername hebben plaatsgevonden, worden civiel- en veiligheidspersoneel van de voormalige overheid nog steeds geconfronteerd met buitengerechtelijke moorden, willekeurige arrestaties, foltering en andere mishandeling. In mensenrechtenrapporten van UNAMA werden in de periode van 1 januari tot en met 30 september 2025 27 moorden gedocumenteerd op voormalige leden van de ANSF. Bovendien documenteerde UNAMA 52 willekeurige arrestaties en detenties en 11 gevallen van foltering en mishandeling van zowel voormalig civiel- als veiligheidspersoneel. Verschillende arrestaties die in januari–maart 2025 werden gedocumenteerd, vonden plaats in Panjshir en Kabul en hadden betrekking op personen die banden hadden met de voormalige regering van Afghanistan en die werden gearresteerd op beschuldiging van banden met het National Resistance Front. (EUAA, “Afghanistan - Country focus”, januari 2026, p. 99). Ook in de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2025 documenteerde UNAMA gevallen waarin voormalig civiel- en veiligheidspersoneel doelwit waren, waaronder 28 gevallen van willekeurige arrestatie en detentie, en zeven gevallen van foltering en mishandeling. UNAMA registreerde tevens 14 moorden op voormalige leden van het ANSF. Onder de personen die het slachtoffer werden van willekeurige arrestaties en buitengerechtelijke executies bevonden zich onder meer voormalig civiel en veiligheidspersoneel die terugkeerden uit Iran en Pakistan. Zo werden op 9 december 2025 twee mannen met banden met de voormalige Afghaanse overheid doodgeschoten door onbekende daders nadat zij kort daarvoor waren teruggekeerd uit Iran; de ene was een voormalig ambtenaar van het ministerie van Binnenlandse Zaken, terwijl de andere de neef was van een voormalig plaatsvervangend hoofd van de politie (EUAA, “COI Query, Afghanistan, Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 27 maart 2026, p. 16).

Bronnen hebben benadrukt dat daders niet ter verantwoording werden geroepen en beschrijven een klimaat van straffeloosheid rond het vraagstuk van gerichte moorden. In zijn commentaar op het functioneren van het de facto-bestuur benadrukte Timor Sharan, directeur van de onderzoeksorganisatie Afghanistan Policy Lab, de grote onduidelijkheid en het gebrek aan controle op de operationele de facto-functionarissen. Hierdoor kunnen zij op onvoorspelbare wijze arrestaties verrichten en iedereen mishandelen zonder daarvoor ter verantwoording te worden geroepen. Ook het de facto bestuur had soms moeite om gearresteerde personen binnen haar eigen structuren te lokaliseren (EUAA, “Afghanistan -Country focus”, januari 2026, p. 96).

Verschillende bronnen geven aan dat het niet mogelijk is om enig patroon te ontwaren met betrekking tot wie binnen de groep van civiel- en veiligheidspersoneel doelwit was en wie niet. Zo lijkt de hiërarchische rang van de slachtoffers geen invloed te hebben gehad aangezien er slachtoffers waren met zeer uiteenlopende functies (EUAA, “Afghanistan - Country focus”, januari 2026, p. 99).

Voor leden van het ANSF wordt volgens de EUAA “Country Guidance”, van mei 2024 over het algemeen een gegronde vrees voor vervolging aangenomen waardoor het volstaat om tot deze risicogroep te behoren om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken (p. 55/p. 30: “For applicants who were members of the security institutions of the former government, well-founded fear of persecution would in general be

substantiated.”). Hierbij wordt aangenomen dat vervolging hoogstwaarschijnlijk gebeurt omwille van toegeschreven politieke overtuiging. Uit de eerder besproken landeninformatie blijkt onder meer dat er een grote mate van willekeur bestaat en dat ook in 2025 nog steeds gevallen van buitengerechtelijke moorden, willekeurige arrestaties en foltering van personen die onder dit risicoprofiel vallen, gemeld zijn.

Gelet op de beschikbare landeninformatie inzake de behandeling door het huidige talibanregime van personen die aangesloten waren bij het ANA voor de machtsovername, is de grootste voorzichtigheid geboden bij het onderzoek van beschermingsverzoeken van Afghaanse verzoekers die zich op dergelijk profiel beroepen.

Gelet op verzoekers verklaring dat hij een basisopleiding als soldaat heeft afgerond en bezig was aan een opleiding tot bridmal kan hij worden beschouwd als behorend tot het ANA, minstens kan niet worden uitgesloten dat hij met het ANA en dus met het ANSF wordt geassocieerd. Gelet op het feit dat in voormelde landeninformatie kan worden gelezen dat het niet mogelijk is enig patroon te ontwaren van wie doelwit wordt en wie niet binnen deze risicogroep, is het niet uitgesloten dat verzoeker als rekrut een risico loopt om doelwit te worden. Waar verweerder aangeeft dat verzoeker niet gekend is door de taliban wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens het gehoor verklaarde dat iedereen uit zijn omgeving op de hoogte was van zijn aanmelding bij het ANA (gehoorverslag CGVS, p. 28), dat hij alvorens zijn opleiding aanving een medisch onderzoek onderging waarbij hij onder meer zijn vingerafdrukken afstond (gehoorverslag CGVS, p. 30) zodat zich de vraag stelt of van verzoeker biometrische gegevens zijn opgenomen in een database van de voormalige Afghaanse overheid waartoe de taliban toegang heeft waardoor hij identificeerbaar is voor hen (EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 29). Verweerder heeft met deze elementen geen rekening gehouden bij het beoordelen van verzoekers zichtbaarheid voor de taliban.

De Raad stelt echter vast dat verweerder in eerste instantie lijkt te twifelen aan verzoekers profiel als rekrut. In de bestreden beslissing kan immers worden gelezen dat verweerder besluit dat de tegenstrijdige en vage verklaringen die verzoeker aflegt over welke professionele activiteiten hij voor de voormalige Afghaanse overheid uitoefende ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verweerder stelt hierbij vast dat verzoeker de asielinstanties van begin af aan trachtte te misleiden door te laten uitschijnen dat hij als militair voor de voormalige Afghaanse overheid werkte en dat hij de indruk wilde wekken dat zijn opleiding langer duurde dan deze in werkelijkheid was.

Verder legde verzoeker een kopie voor van een toegangsbadge voor waarop staat vermeld “2LT”, tweede luitenant. Verweerder stelt vast dat hoewel verzoeker verklaart dat hij deze badge voorlegt om zijn opleiding als soldaat aan te tonen, hij tegenstrijdig hieraan verklaart dat rekruten in opleiding zoals hij, nooit een dergelijke legerbadge gebruikten en dat deze badges enkel werden gebruikt als toegangs- en identificatiebadges door militairen die effectief een job uitoefenden. Dat de badge “*een hogere rang met name een officiersrang*” vermeldt, terwijl verzoeker hieraan tegenstrijdig verklaart dat hij als rekrut nooit enige rang bekleedde, dat hij enkel soldaat was en dat hij nooit een contract als militair heeft ontvangen omdat hij zijn opleiding niet beëindigde.

Hoewel de Raad verweerder bijtreedt waar hij vaststelt dat ernstige twijfels kunnen worden geplaatst bij de echtheid van de door verzoeker voorgelegde legerbadge gelet op verzoekers verklaringen in dit verband waardoor deze badge niet als bewijs kan worden aangenomen van zijn opleiding als soldaat, stelt de Raad vast dat hij wel degelijk een grondige kennis heeft over deze opleiding. Zo kan in het gehoorverslag van het CGVS worden gelezen dat hij een uitgebreide beschrijving geeft van “*Camp TC*” waar hij een opleiding als soldaat volgde (gehoorverslag CGVS, p. 21). Verder geeft hij de naam van zijn bataljon, tulay, block/peleton, en geeft hij aan met hoeveel personen hij de opleiding in een block/peleton volgde (gehoorverslag CGVS, p. 28). Tevens geeft hij een gedetailleerde beschrijving van de voorwaarden die moesten vervuld zijn om te starten bij het leger, de procedure van inschrijving en de plaats van inschrijving; het legercommissariaat dat hij tevens lokaliseert (gehoorverslag CGVS, p. 28-29). Hij legt uit hoe hij met een minibus “*flying coach*” werd getransfereerd naar het rekruteringskantoor in de hoofdstad en beschrijft de procedure die er werd gevolgd bij aankomst. Vervolgens beschrijft hij hoe hij uitzonderlijk drie maanden moest wachten in het rekruteringscentrum alvorens overgeplaatst te worden naar het trainingscentrum en vertelde hij hoe hij zijn tijd daar doorbracht (gehoorverslag CGVS, p. 29-30). Verder kan hij de naam geven van de verantwoordelijke commandant van het trainingscentrum en beschrijft hij diens functie (gehoorverslag CGVS, p. 30). Hij beschrijft verder de verschillende opleidingsonderdelen en hoe een M16 wapen gebruikt wordt (gehoorverslag CGVS, p. 31). Hij verduidelijkt dat hij pas een contract zou krijgen wanneer hij de opleiding had afgerond en stelt dat hij gewone soldaat was. Hij duidt dat de opleiding twee maanden en tien dagen duurde. Vervolgens geeft hij aan dat hij meedeed aan het examen om de opleiding als bridmal aan te vangen, hij legt uit hoe het examen eruitzag en licht toe hoe deze opleiding anders was dan deze van soldaat (gehoorverslag CGVS, p. 32).

In de bestreden beslissing wordt kort aangestipt dat verzoeker “*een zekere achtergrondkennis heeft over de basisopleiding die militaire rekruten in Kabul volgden*” en dat hij hierover “*enkele foto’s neerlegt*”. Zoals verzoeker aangeeft in het verzoekschrift blijkt niet dat verweerder zijn kennis betwist. De Raad stelt vast dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder de voormelde kennis die verzoeker deelde tijdens het gehoor heeft afgetoetst aan de beschikbare landeninformatie over de opleidingen georganiseerd door het ANA in het opleidingscentrum van Kabul ten einde na te gaan of verzoekers verklaringen volstaan om zijn militaire opleiding aannemelijk te maken. Tevens blijkt uit de bestreden beslissing niet dat voormelde kennis van verzoeker werd afgewogen tegen de vaststelling dat hij een niet authentieke legerbadge voorlegde.

In geval het profiel van verzoeker als soldaat in opleiding zou komen vast te staan dient bij het beoordelen van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban niet alleen rekening te worden gehouden met voormelde landeninformatie over de vervolging van voormalige ANSF-leden en verzoekers profiel maar tevens met het risico dat verzoeker loopt als broer van een voormalige tolk voor de Amerikaanse troepen die de Amerikaanse nationaliteit heeft en in de Verenigde Staten leeft. Deze beoordeling dient ex nunc of toekomstgericht te gebeuren rekening houdend met de beschikbare objectieve landeninformatie.

Immers heeft verweerder te weinig onderzoek hiernaar gedaan en heeft in het bijzonder te weinig rekening gehouden met de combinatie van elementen die verzoekers profiel kenmerken.

Blijkens de bestreden beslissing behandelt verweerder het profiel van verzoeker in twee aparte stukken en stelt eerst vast dat verzoekers “*loutere studies*” aan het opleidingscentrum te Kabul op zich niet volstaan om in zijn hoofdte een vrees voor vervolging vast te stellen waarbij erop wordt gewezen dat hij nooit persoonlijke incidenten met de taliban heeft meegemaakt en dat het niet geloofwaardig is dat de taliban verzoeker zouden zijn beginnen zoeken in de zomer van 2023. Vervolgens stelt verweerder vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van het werk van zijn broer K. als tolk van 2000 tot 2010 door de taliban zal worden vervolgd. Hierbij wordt aangegeven dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn broer K. zelf door de taliban werd vervolgd. Evenmin maakt hij volgens verweerder aannemelijk als familielid van te worden vervolgd gezien hij nooit persoonlijk door de taliban werd bedreigd omwille van het profiel van zijn broer en dat zijn broer reeds in 2009 of 2010 definitief verhuisde naar de VS. Tot slot hecht verweerder geen geloof aan de incidenten die verzoekers familie na zijn vertrek met de taliban meemaakten omwille van verzoekers profiel en dat van zijn broer.

Echter kwam het aan verweerder toe een meer toekomstgerichte beoordeling te maken waarbij hij dient na te gaan of in hoofdte van verzoeker als rekrut voor het ANA én als familielid van een persoon die werkte als tolk voor de buitenlandse troepen, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Dit dringt zich des te meer op gezien verzoeker heeft verklaard dat iedereen in zijn dorp wist welke beroepsactiviteiten hij had (gehoorverslag CGVS, p. 28).

De Raad wijst erop dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook lokaal. In eerste instantie dienen verzoekers verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS over zijn opleiding als soldaat en later bridmal te worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie. In geval het op basis van dit onderzoek wordt aangenomen dat verzoeker bij het ANA in opleiding was dient ook zijn vervolgingsvrees die mogelijkerwijze voortvloeit uit zijn dubbel profiel te worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek. Een verder onderzoek naar de impact van verzoekers specifieke dubbele profiel, en de mogelijke risico’s voor verzoeker hierdoor bij terugkeer naar Afghanistan, dringt zich dan ook op.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, oud, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, oud, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 maart 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

M. CLAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. KEGELS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. KEGELS

M. CLAES